

Motion till riksdagen

1988/89:T806

av Doris Håvik och Margareta Persson (båda s)
Teletaxorna

Staten skall se till att grundläggande telekommunikationer erbjuds medborgarna. I nuläget är det regeringen som fattar beslut om kvartalsavgifter och samtalsmarkeringar, medan televerket fattar beslut om alla andra avgifter.

Regeringen har tillsatt en utredning som skall vara klar i december 1989, den skall bl.a. formulera televerkets regionalpolitiska och sociala ansvar. Den skall också föreslå vilka telekommunikationer som bör betraktas som grundläggande. Vidare skall den bedöma vilka särskilda hänsyn som kan tas till människor med funktionshinder och vilken service och vilka taxor som är rimliga.

Trots att denna utredning pågår har televerket nu beslutat att från 1 april i år kraftigt höja avgiften för nummerupplysning. Från att ha kostat 23 öre per samtal, blir avgiften 23 öre per varannan sekund samtalet pågår. Det medför en beräknad genomsnittskostnad på 5,75 kronor per samtal. Orsaken till höjningen är att företag och innehavare av biltelefoner utnyttjar nummerupplysningen i en mycket stor omfattning. Men denna avgiftshöjning drabbar främst dem som p.g.a olika handikapp inte kan utnyttja telefonkatalogen.

Många synskadade använder nummerupplysningen ofta, flera gånger i veckan. Om en synskadad ringer nummerupplysningen 200 gånger per år, innebär det en merkostnad på 1 200 kr. Nu har televerket ensidigt beslutat att viss rabatt skall kunna utgå till handikappade, på så sätt att avgiften nedsätts med 7% på samtalsmarkeringarna. Det innebär att för den som har en telefonräkning på 400 kr. blir kompensationen 28 kr. i kvartalet. Det betyder att det räcker till att ringa till nummerupplysningen fem gånger på tre månader.

För synskadade och rörelsehindrade, som inte kan hantera telefonkatalogen, är behovet av att kunna utnyttja nummerupplysningen mycket stort. Televerkets sätt att kompensera dessa grupper är helt otillräckligt. Det strider därmed emot det av riksdagen fattade beslutet om ansvars- och finansieringsprincipen, vilken innebär att varje organ i samhället skall se till att verksamheten anpassas efter alla människors behov.

Eftersom regeringen beslutar om samtalsmarkeringsavgifter, och det av televerket beslutade rabatteringsystemet påverkar samtalsavgiften, bör det vara möjligt för regeringen att inom ramen för gällande beslutsordning behandla denna fråga.

Hemställan

Mot. 1988/89

T806

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om teletaxor.

Stockholm den 20 januari 1989

Doris Håvik (s)

Margareta Persson (s)